

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ 2013-2014 Β1

ΟΜΑΔΑ: ΒΑΤΙΚΙΩΤΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΓΑΒΑΛΑ ΣΟΦΙΑ

ΓΑΒΡΗΛΟΥ ΜΑΡΩ

ΔΕΛΗΜΗΤΡΟΥ ΕΥΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: Κα Πανούση

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

- Ο χορός είναι μορφή καλλιτεχνικής και αθλητικής έκφρασης η οποία γενικά αναφέρεται στην κίνηση του σώματος, συνήθως ρυθμική και σύμφωνη με τη μουσική. Μέσω του χορού, όπως και σε κάθε μορφή τέχνης, ο άνθρωπος εκφράζει τα συναισθήματά του, χαρά, λύπη, έρωτα, πάθος.
- Ήδη από την αρχαιότητα, κυρίως σε συμπόσια, γυναίκες (οι εταίρες) καλούνταν για να χορέψουν ερωτικούς χορούς, ενώ υπάρχουν αγγειογραφίες που μας μεταφέρουν τέτοιες εικόνες αλλά και κείμενα που αναφέρουν σχολές χορού με πιο γνωστή αυτή της Σαπφούς στη Λέσβο όπου νεαρά κορίτσια εύπορων οικογενειών φοιτούσαν μαθαίνοντας να λικνίζονται γοητευτικά.

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

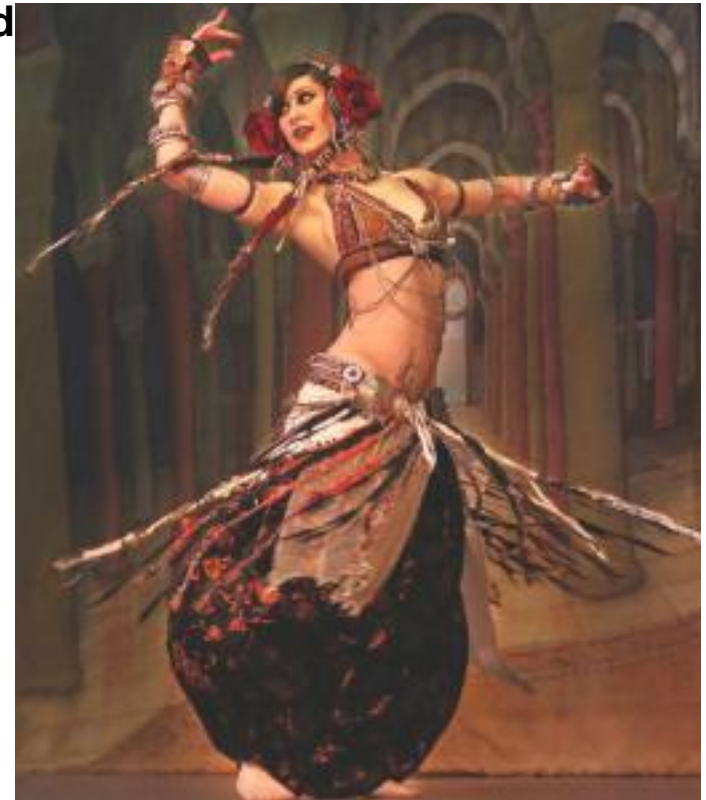
Σ' όλη την εξέλιξη του ο χορός διατήρησε τον ερωτικό του χαρακτήρα με κάποιους χορούς να ξεχωρίζουν. Ελληνικοί παραδοσιακοί που χορεύονται ανά ζευγάρια, αλλά και ευρωπαϊκοί (βαλς-επίσης ανά ζευγάρια) και αμερικάνικοι (blues, swing) και λατινοαμερικάνικοι με πιο χαρακτηριστικό το αργεντίνικο τάνγκο.

ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Αίγυπτος

Στην Αίγυπτο συναντάμε την μεγαλύτερη ποικιλία διαφορετικών χορών που χωρούν κάτω από την ομπρέλα οριεντάλ, από τα παραδοσιακά είδη έως τη σύγχρονη μορφή του χορού της κοιλιάς. Χαρακτηριστική είναι ο κατά κόρον κατακερματισμός (διαχωρισμός) του σώματος.

Από το **Raks el Baladi**, **Raks el Asaya**, **Raks el Semand** η χάρη στην κίνηση είναι πάντα παρούσα.

ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ

Raqsharqi μεταφράζεται ως "Ο χορός της Ανατολής" ή "Oriental". Τεχνικά μόνο οι Αιγυπτιακοί χοροί ονομάζονται έτσι. Ο χορός είναι προ-ισλαμικός και είναι μια παράδοση η οποία εξελίσσεται μέσα στους αιώνες. Κάποιοι πιστεύουν ότι ξεκίνησε από την λατρεία της Θεάς Ίσιδας. Στην σημερινή του μορφή ωστόσο το Raqs Sharqi περιέχει και πολλά στοιχεία από δυτικούς χορούς, όπως μπαλέτο (κλασσικό και μοντέρνο) και λατινοαμερικάνικους χορούς. Σε αυτή τη μορφή εξελίχθηκε κυρίως στα μεγάλα νάιτ κλαμπ του Κάιρο από τη δεκαετία του τριάντα και μετά (και εξακολουθεί να εξελίσσεται μέχρι σήμερα). Αυτοσχεδιασμοί χρησιμοποιούνται σε μεγάλη συχνότητα, και είναι εκπληκτικά όμορφο να δει κάποιος "κόντρα" χορεύτριας με μουσικό που παίζει τουμπερλέκι. Το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Raqs Sharqi είναι η απόλυτη αρμονία της κίνησης με την μουσική. Η μουσική είναι περίπλοκη, οι ρυθμοί αλλάζουν συνεχώς και η χορεύτρια εκφράζει απόλυτα τη μουσική με τις κινήσεις της. Η κυρίως τέχνη στο αιγυπτιακό στυλ, είναι το να μπορεί η χορεύτρια να κάνει ορατή τη μουσική με το σώμα σας.

ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Αίγυπτος

Sha'abiyya ο παραδοσιακός χορός των Φελλάχων (κάτοικοι της επαρχίας), συχνά ως γιορτή στην διάρκεια γάμων. Διαφορετικές κοινότητες χρησιμοποιούν διαφορετικά βήματα, αλλά υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα στυλ όπως το Saaidi από την Ανω Αίγυπτο. Οι μουσικοί του Νείλου παραδοσιακή μουσική με όργανα όπως, mizmar, tabla, arghul και rababa. Το στυλ του χορού είναι χαλαρό με πολλά "τρέμουλα" (γνωστά ως shimmies).

Το **Ghawazee** είναι πιο δυναμικό με γρήγορες στροφές και πιο αρσενικό αίσθημα. Η μουσική Saaidi επίσης χορεύεται από άντρες με ραβδιά.

Baladi ή **Beledi** θα μπορούσαμε να πούμε από την χώρα, είναι ένα αστικοποιημένο στυλ χορού που αναπτύχθηκε στις αρχές του προηγούμενου αιώνα στο Κάιρο, από τους εγχώριους μετανάστες. Η μουσική έγινε πιο εκλεπτυσμένη και όργανα όπως το ακορντεόν προστέθηκαν. Το Baladi θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η εξέλιξη των χορών της ενδοχώρας της Αιγύπτου. Περισσότερες κινήσεις, εντυπωσιακότερα κουστούμια και ποικιλία στα βήματα. Υπάρχει ένας "δρόμος" στην μουσική. Το "Achra Baladi" είναι μια παραδοσιακή μορφή της μουσικής όπου μουσικοί παίζουν live. Ξεκινάει με εισαγωγή, ταξίμι, awaadi (τουμπερλέκι, όργανα και χορεύτρια μαζί) και το tet όταν η ταχύτητα των τουμπερλεκίων πλησιάζει στο τέλος του κομματιού.

ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ιράν (Περσία)

Μπορεί να είναι ενεργητικός χορός όπως και πιο λυρικός και όμορφος. Τα μάτια είναι πολύ σημαντικά, οι γοφοί χρησιμοποιούνται πολύ λιγότερο από ότι τα χέρια και ο κορμός. Στροφές χρησιμοποιούνται αρκετά όπως και χορός στο πάτωμα.

Λίβανος

Η χάρη και η θηλυκότητα σε όλο της το μεγαλείο. Η μελωδία ανταμώνει την κίνηση και το θέαμα είναι εκπληκτικό και ρέει. Παραδοσιακοί ρυθμοί και μορφές χορού δίνουν την διαφορετικότητα όπως το **Debke**. Το λιβανέζικο στυλ μοιάζει πολύ με το αιγυπτιακό, αλλά είναι περισσότερο δυναμικό και οι χορεύτριες κινούνται περισσότερο στον χώρο.

Σαουδική Αραβία, Κουβέιτ, Υεμένη (Περσικός Κόλπος)

Khaleegi είναι είδος χορού από τον ευρύτερο χώρο του Περσικού Κόλπου. Μια μακριά χρυσοποίκιλη "ρόμπα" είναι το κοστούμι. Μικρά βήματα, μικρές κινήσεις των χεριών, στο πλάι και μπροστά στο στήθος, αλλά βασικά η κίνηση των μαλλιών είναι αυτή που δημιουργεί την μαγική εικόνα. Οι γυναίκες φοράνε φερεντζέ με φιλτραρισμένο ύφασμα μπροστά. Ο χορός είναι ενεργητικός και δυνατός.

Μαρόκο

Φολκlorικό είδος χορού με κινήσεις που αναπαριστούν καθημερινές δραστηριότητες, όπως τίναγμα χαλιών, φυτεύοντας σπόρους και χαϊδεύοντας τον ήλιο. Πολλά βήματα των Αιγυπτιακών χορών χρησιμοποιούνται από τους μαροκινούς. Το **Schikhatt** αρχικά χορευόταν σαν χορός πριν τον γάμο. Η **Guedra** είναι trance πνευματικός χορός που εκτελείται από γυναίκα καθισμένη στα γόνατά της. Χρησιμοποιεί συγκεκριμένες κινήσεις με τα χέρια για να δώσει ευχές. Ξεκινάει να χορεύει όρθια, πέφτει στα γόνατα και μπορεί να συνεχιστεί για ώρες.

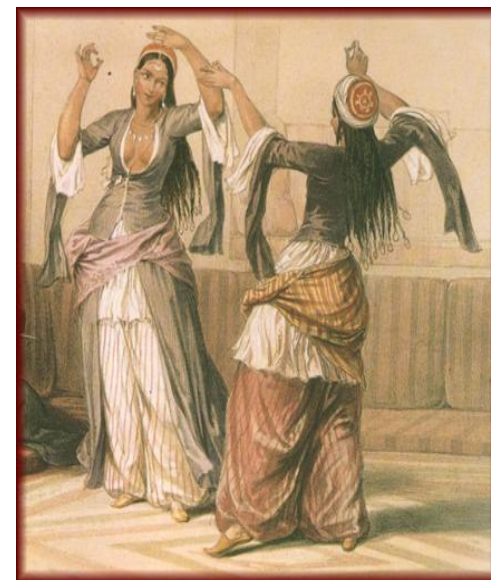
Τυνησία

Έχει την τάση να είναι πιο φολκlorικός με κινήσεις που δεν συναντούνται σε άλλες χώρες συχνά. Οι χορεύτριες μιμούνται κινήσεις της καθημερινότητας, φυτεύοντας, μαγειρεύοντας κ.λπ. Στροφές του γοφού μπροστά και πίσω είναι συχνές. Ο ρυθμός είναι συχνά δύσκολος για χορευτές που έχουν συνηθίσει στους αιγυπτιακούς ή τούρκικους ρυθμούς. Αξίζει όμως την προσπάθεια "αν" βρούμε κάποιον που πραγματικά το ξέρει να το μάθουμε. Πιθανότατα στην ίδια την Τυνησία.

Τουρκία

Η Τουρκική μορφή του χορού της κοιλιάς χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη κίνηση μέσα στον χώρο, χωρίς ιδιαίτερο χαμήλωμα στο πάτωμα, με εντυπωσιακές φιγούρες έως παραδοσιακές μορφές κοντά στον ελληνικό καρσιλαμά και τον χορό γάμου με τα κουτάλια και μέσα στο ταψί. Μπορούμε να δούμε από πολύ αργές κινήσεις και ρυθμούς έως πολύ γρήγορους στροβιλισμούς. Σε γενικές γραμμές όμως περιέχει ο τούρκικος χορός της κοιλιάς πολύ λιγότερες κινήσεις από τον αιγυπτιακό καθώς και η μουσική, με την οποία χορεύεται, είναι πολύ πιο απλή στη δομή της από την αραβική μουσική του αντίστοιχου αιγυπτιακού στυλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

- Ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία στη ζωή του ανθρώπου από τα πρώτα χρόνια της γέννησής του ήταν ο χορός. Οι άνθρωποι κινούνται αδιάκοπα τυλιγμένοι μέσα στο γοητευτικό κλίμα της τέχνης σε όλη τους τη ζωή.
- Για τους Έλληνες οι εθνικοί χοροί έχουν μια ξεχωριστή σημασία. Οι χοροί αυτοί δεν σχεδιάστηκαν από κάποιον ειδικό, δεν τους γέννησε η φαντασία ενός ειδήμονα, αλλά τους έπλασε η ψυχή του λαού. Έγιναν από ανθρώπους οι οποίοι μη γνωρίζοντας ανάγνωση και γραφή και μη διαθέτοντας άλλη μόρφωση, χόρευαν και τραγουδούσαν για να ξεσκεπάσουν τα συναισθήματά τους. Μεγάλος αριθμός των παραδοσιακών χορών ενσωματώνει στοιχεία του φλερτ μεταξύ των χορευτών οι οποίοι, κατέφευγαν στους

χορούς προκειμένου να έρθουν σε επαφή με τους ή τις αγαπημένες τους.

Ο έρωτας στους παραδοσιακούς χορούς

- ΝΗΣΙΑ
- ΠΑΤΙΝΑΔΑ

Η πατινάδα αρχικά δεν αποτελούσε κάποιο χορό αλλά μία απογευματινή βόλτα που γινόταν κάθε Κυριακή και μεγάλη γιορτή, στους μαχαλάδες, για να βρουν οι νέοι τις κοπέλες και να τις φλερτάρουν, να γνέψουν και να πλέξουν τα ερωτικά τους ειδύλλια. Στη συνέχεια η πατινάδα σε όλα σχεδόν τα νησιά του Αιγαίου απέκτησε μελωδικό χαρακτήρα καθώς οι νεαροί αφιέρωναν στιχάκια στις κοπέλες με σκοπό να τις γοητεύσουν. Με το πέρασμα του χρόνου η πατινάδα πήρε τη μορφή χορού και υποδιαιρέθηκε στην παλαιά πατινάδα (που μόλις αναφερθήκαμε), τη νεότερη και την πατινάδα του γάμου. Ο σκοπός της παλαιάς πατινάδας είναι ο σκοπός που ακουγόταν κυρίως τα χρόνια πριν την κατοχή. Περισσότερο από τα τρία είδη η νεότερη πατινάδα παρουσιάζει στοιχεία ομοιότητας με τον μπάλο που χορεύεται μέχρι και σήμερα σε όλα σχεδόν τα νησιά της Ελλάδας. Είναι ερωτικά κι αισθηματικά τραγούδια, που με τη μουσική τους σκορπούν το άρωμα της πιο μεγάλης ψυχικής ομορφιάς αλλά κι απλότητας. Η νεότερη πατινάδα με αυτή του γάμου δεν έχουν ιδιαίτερες διαφορές παρά μόνο στο χώρο τέλεσής τους.

ΜΠΑΛΟΣ

ΜΠΑΛΟΣ

Ο μπάλος είναι νησιώτικος αντικριστός χορός. Πρόκειται για ένα χορό παντομίμας που εκφράζει την ερωτική έλξη, γι' αυτό και είναι ένας χορός χωρίς απότομες κινήσεις, ενώ υπάρχει αρκετή ελευθερία όσον αφορά τόσο στις κινήσεις όσο και στις φιγούρες. Είναι δημοτικός χορός που δέχτηκε δυτικές επιδράσεις στα χρόνια της φραγκοκρατίας. Οι κινήσεις του χορού είναι κομψές και οι δύο χορευτές κρατούν μαντήλια. Ο καβαλιέρος κάνει διάφορες φιγούρες προσπαθώντας να εντυπωσιάσει τη ντάμα του, ενώ εκείνη χαμηλοβλεπούσα αποφεύγει τις προκλήσεις.

Ο έρωτας στους παραδοσιακούς χορούς

• ΣΥΡΤΟΣ ΚΥΘΝΟΥ

- Ο συρτός Κύθνου είναι ζευγαρωτός χορός μέσω του οποίου οι χορευτές εξέφραζαν την ερωτική τους έλξη και χορευόταν μετά τον μπάλο. Είναι ζωηρός και έντονος χορός με συγκεκριμένα βήματα ενώ στο τέλος κάθε ρυθμικού μέτρου ο χορευτής κρατά τη χορεύτρια η οποία χορεύει τις λεγόμενες «φούρλες» δηλαδή στροφές γύρω από τον εαυτό της αλλά και γύρω από το ζευγάρι της. Οι γυναίκες χορεύοντας «φούρλες» εντυπωσίαζαν τους συγχορευτές (ζευγάρια) τους καθώς οι κινήσεις τους ήταν εξαιρετικά αέρινες και έντονες την ίδια στιγμή.

• ΑΓΚΑΛΙΑΣΤΟΣ

- Το όνομα του το πήρε από την ιδιότυπη λαβή, μοναδική για τα δεδομένα της Κρήτης, με την οποία πιάνονται οι χορευτές. Βάζουν το αριστερό χέρι τους πάνω από τον δεξιό ώμο τους κρατώντας συνήθως μαντίλι του οποίου την άκρη ρίχνουν στην πλάτη τους. Την άκρη αυτή κρατά με το δεξί χέρι ο επόμενος χορευτής ή χορεύτρια. Οι χορευτές έτσι φαίνονται σαν αγκαλιασμένοι γι' αυτό και ο χορός λέγεται αγκαλιαστός. Ο χορός αυτός ήταν πασίγνωστος σε όλη την Ανατολική Κρήτη και ήταν ο αγαπημένος χορός των νέων προπολεμικά. Ο λόγος όμως που τον έκανε λαοφιλή δεν ήταν μόνο η ευκολία του αλλά και γιατί έδινε την δυνατότητα στους νέους να αγκαλιάσουν τις νέες με τις οποίες χόρευαν.

Ο έρωτας στους παραδοσιακούς χορούς

• ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ/ΠΟΝΤΟΣ/ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

ΠΟΝΤΟΣ

ΜΗΤΕΡΙΤΣΑ

Χορός των παραλίων πόλεων και των σαλονιών της Τραπεζούντας, φερμένος από την Ευρώπη με στίχους στη νεοελληνική γλώσσα. Λέγεται ότι με αυτόν τον χορό καταλάβαιναν οι υπόλοιποι ποιος αγαπάει ποια. Το μουσικό όργανο είναι η λύρα. Με το τελείωμα του μουσικού μέτρου ο χορός αλλάζει φορά, χωρίς να τροποποιείται το βήμα (εναλλάξ τριαράκι). Με το τελείωμα του δεύτερου μουσικού μέτρου οι χορευτές γυρνούν μέτωπο προς το κέντρο. Στη μέση του κύκλου βρίσκεται ένας χορευτής που διευθύνει και χορεύει Τσιγκολελέτα, ενώ οι υπόλοιποι χορευτές χτυπούν παλαμάκια. Ο χορευτής σταματά μπροστά στην κοπέλα που θέλει και την προσκαλεί να χορέψουν μαζί κάνοντας υπόκλιση. Χορεύουν στο κέντρο του κύκλου πιασμένοι από τα μπράτσα και αλλάζοντας διαρκώς φορά.

ΜΑΝΤΗΛΙΑ (έθιμο γάμου)

-[Καμπουρίδης 1983, 224] Νικόπολη Πόντου: Κατά την επιστροφή στο σπίτι του γαμπρού, μπροστά πήγαιναν τα μουσικά όργανα, ακολουθούσαν έφιπποι οι νεόνυμφοι, ο κουμπάρος, η παράφυος (συνοδός της νύφης) κι όσοι είχαν άλογα και πίσω τους όλοι οι προσκεκλημένοι κατευθύνονταν στο σπίτι του γαμπρού. Κατά την διαδρομή μερικοί νέοι ερωτευμένοι, άντρες και γυναίκες, κρατώντας μαντήλια έπιανε ο καθένας χωριστά τις δύο διαγώνιες άκρες και υψώνοντας τα χέρια με το μαντήλι μπροστά στο μέτωπό τους χορεύοντας και χτυπώντας τα

Ο έρωτας στους παραδοσιακούς χορούς

ΣΟΥΣΤΑ

Είναι ζευγαρωτός χορός, χορεύεται από ζεύγη άνδρα και γυναίκας, ιδιαίτερα ερωτικός, με πολλές φιγούρες των χεριών ενώ τα βήματα των ποδιών παραμένουν σχεδόν πάντα ίδια. Η σούστα έχει απλά βήματα αλλά δεν είναι απλός χορός, γιατί "κερδίζει" από τη λεπτότητα και τον ερωτισμό που αποπνέουν οι κινήσεις του ζευγαριού. Η σούστα, ως γνωστόν, ήταν η μόνη ευκαιρία των νέων διαφορετικού φύλου όχι μόνο να πλησιάσουν ο ένας τον άλλο αλλά και να αγγιχτούν (στα χέρια) και να εκφράσουν με κάθε κίνηση και βλέμμα τον ερωτισμό τους. Φυσικά στις κρητικές κοινωνίες του παρελθόντος, που ήταν όλες αυστηρών ηθών, σούστα χόρευαν συνήθως συγγενείς (αδερφός με αδερφή, ξάδερφος με ξαδέρφη), παντρεμένα ζευγάρια κ.λ.π., ενώ το χορευτικό ζευγάρι μεταξύ «ξένων» νέων χρειαζόταν προσοχή, γιατί προκαλούσε κοινωνικά σχόλια.

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ

Συχνά ο έρωτας πρωταγωνιστεί σε πολλές μορφές της τέχνης ,πως θα μπορούσε λοιπόν να λείψει από το χορό και συγκεκριμένα από το μπαλέτο που ξεχειλίζει από αισθησιασμό ...Οι χορευτές μέσα από τις κινήσεις τους και με τον ρυθμό της μουσικής που τους συνεπαίρνει εκφράζουν τον έρωτα και παθός που τους κατακλύζει. Μεγάλα έργα του θεάτρου έχουν επανεκτελεστεί βασιζόμενα σε χορογραφίες μπαλέτου.

Δυο από τα σημαντικότερα έργα είναι τα εξής:

Ρωμαίος και Ιουλιέτα

Η λίμνη των κύκνων

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ

Με φόντο την αναγεννησιακή Βερόνα της Ιταλίας αυτό το ωραίο παραμύθι των δύο γνωστών οικογενειών των Μοντέγων και των Καπουλέτων και των άτυχων παιδιών τους, του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας που ζούσαν στον ίδιο χώρο, αλλά σε μόνιμη εμπόλεμη κατάσταση και με προαιώνιο μεταξύ τους μίσος . Η θρυλική τραγωδία «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» που έγραψε ο Σαίξπηρ γύρω στα 1591. Είναι μια ιστορία ποτισμένη με μεγάλα πάθη - από τον πολύ μεγάλο έρωτα μέχρι το πολύ βαθύ μίσος - και είναι ακριβώς αυτό που αποζητούσει ο κόσμος του μπαλέτου. Και χρειαζόταν τη μαγική παρτιτούρα του Σεργκέι Προκόφιεφ για να αναδείξει το κατ' εξοχήν μπαλετικό θέμα. Πράγματι το 1934, κατόπιν παραγγελίας των Κίροφ του Λένινγκραντ, άρχισε ο Σεργκέι Προκόφιεφ να συνθέτει ένα έργο για την πρώτη μπαλετική έκδοση του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας που έκτοτε έμελλε να αποτελέσει ένα νέο πόλο έλξης για μεγάλο αριθμό χορογράφων και ερμηνευτών.

Η ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ

Η λίμνη των κύκνων είναι τίτλος παράστασης μπαλέτου, γραμμένης σε τέσσερις πράξεις. Τη μουσική της παράστασης έγραψε ο Ρώσος συνθέτης Πιότρ Τσαϊκόφσκι τη διετία 1875 - 1876, ενώ η ιστορία της βασίζεται σε ρωσικά λαϊκά παραμύθια καθώς και σε έναν αρχαίο γερμανικό μύθο. Η πρωτότυπη χορογραφία ανήκει στον Julius Reisinger. Το παραμύθι αφηγείται τις αισθηματικές περιπέτειες ενός νέου πρίγκιπα και μιας όμορφης κοπέλας, την οποία ένας κακόβουλος μάγος μεταμορφώνει σε λευκό κύκνο. Η πριγκίπισσα Οντέτ και οι φίλες της περνούν τη ζωή τους παγιδευμένες στη μορφή του κύκνου από τότε που τις μάγεψε ο κακός μάγος Ρόθμπαρτ. Τα μάγια μπορεί να λύσει μόνο ο έρωτας, ο οποίος έρχεται με την όψη του ωραίου πρίγκιπα Ζίγκφριντ, που ορκίζεται να σώσει την Οντέτ. Ο Ρόθμπαρτ αποπειράται να τον ξεγελάσει και να τον παντρέψει με την κόρη του Οντίλ, το μαύρο κύκνο, που μοιάζει εκπληκτικά με την Οντέτ. Ο Ζίγκφριντ σύντομα γλιτώνει από την παγίδα του μάγου, παίρνει στην αγκαλιά του την αγαπημένη του και πετούν μαζί για τον ουρανό. Καθώς όμως δεν υπάρχει συγκεκριμένο κείμενο, υπάρχει και ένα δεύτερο τέλος, που θέλει τους δύο ερωτευμένους να πεθαίνουν.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

<<Ποίηση εν κινήσει>>

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο σύγχρονος χορός είναι η αποθέωση της χορευτικής εκφραστικότητας. Μακριά από αυστηρές κλασικές φόρμες, ο σύγχρονος χορός δημιουργήθηκε για να απελευθερώσει κίνηση και έκφραση, δημιουργία και συναισθήματα.

Ένα εσωτερικό ταξίδι επικοινωνίας με οδηγό τη σωστή αναπνοή και εκφραστικό μέσο το σώμα. Καλλιεργεί σωματικό έλεγχο, δύναμη, ελαστικότητα αλλά πολύ σημαντικότερα αυτογνωσία, αυτοέλεγχο και εκφραστική δύναμη.

Για τους χορευτές του σύγχρονου, ο χορός είναι μια εκδήλωση έκφρασης και δεν υπάρχει συναίσθημα που δεν μπορεί να εκφραστεί μέσα από τον χορό. Ο χορός μπορεί να εκφράσει την χαρά, την ευτυχία, την λύπη, την οργή, το πάθος, την απογοήτευση, και κάθε έκφανση της ζωής του ανθρώπου. Επιτρέπει στους χορευτές να κινούνται ελεύθερα, χωρίς να θέτει κανόνες και περιορισμούς, γι' αυτό και αποτελεί την απόλυτα ελεύθερη έκφραση κάθε χορευτή.

ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο μοντέρνος χορός δεν αποτελεί μόνο μια μέθοδο άσκησης του σώματος αλλά παράλληλα εκφράζει την επιθυμία και τη χαρά για κίνηση.

Δίνει την ευκαιρία σε όλους να εξωτερικεύσουν τα συναισθήματα και τις εντάσεις μετατρέποντας τα σε χορό. Ο έρωτας είναι το βασικό συναίσθημα το οποίο εξωτερικεύεται μέσω του μοντέρνου χορού, αφού τα περισσότερα από τα τραγούδια τα οποία χρησιμοποιούνται περιέχουν ερωτικούς στίχους. Έτσι το άτομο που χορεύει ακούει τους στίχους και τους εκφράζει με τον χορό.

Με το μοντέρνο χορό η κίνηση αποκτά αρμονία, ενώ παράλληλα το σώμα γυμνάζεται ολοκληρωμένα, αποκτώντας ευλυγισία.

ΤΑΝΓΚΟ

Εισαγωγή

- Οι ρίζες του τάγκο είναι πολλές και διαφορετικές: η μουσική και τα τραγούδια των gauchos (ο Αργεντίνος κάου-μπόϋ) που είχαν επιρροές από την Ανδαλουσία της Ισπανίας και συνοδεύονταν από παλαμάκια και χτυπήματα με το τακούνι, το Αφρικανικής προέλευσης candombe που παιζόταν με κρουστά κι οι αντίστοιχοι χοροί του μαύρου πληθυσμού, το bel canto και η canzonetta των Ιταλών μεταναστών μαζί με το πιο εξευγενισμένο χορευτικό τους στυλ, η Ισπανο-Κουβανική habanera, το βαλς. Συγγενή είδη με το τάγκο είναι η μιλόγκα και το Αργεντίνικο βαλς (vals criollo). Η συμβολή της μουσικής των gauchos φαίνεται προπάντων στις πρώιμες μιλόγκες, γνωστές με τον όρο milonga campera (μιλόγκα της υπαίθρου) που αργότερα μετεξελίχτηκαν στην πιο ρυθμική milonga porteña (μιλόγκα του λιμανιού, δηλ. του Μπουένος Άιρες),
ενώ η συμβολή του Αφρικανικού στοιχείου φαίνεται στην πιο ξέφρενη milonga candombera.

Το τάνγκο στα πρώτα του βήματα

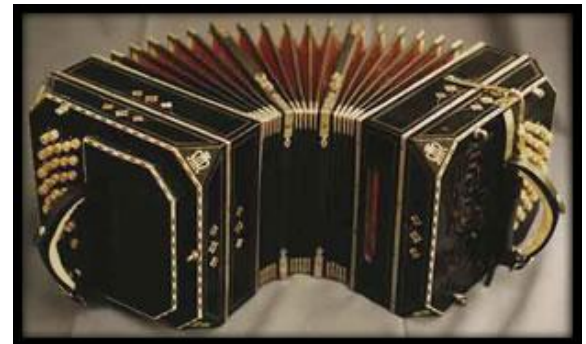
- Τα πρώτα τάνγκο παίζονταν από μετανάστες στο Μπουένος Άιρες και το Μοντεβιδέο. Μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα, το τάνγκο ήταν ευρέως διαδεδομένο στις λαϊκές γειτονιές του Μπουένος Άιρες αλλά αντιμετωπιζόταν εχθρικά από την αστική τάξη, στα μάτια της οποίας ήταν συνδεδεμένο με τον υπόκοσμο και τους οίκους ανοχής.

Το τάνγκο στις αρχές (1880) χορευόταν μεταξύ ανδρών.

Το τάνγκο στα πρώτα του βήματα

- Ο τρόπος που χορευόταν τότε το τάνγκο χαρακτηρίζεται από το λύγισμα των γονάτων, την κλίση του σώματος προς τα μπρός, την αμοιβαία στήριξη του ζευγαριού, και την επαφή στην κοιλιά. Αυτό το στυλ είχε έντονα Αφρικανικά στοιχεία αλλά με την πάροδο του χρόνου υποχώρησε και έδωσε την θέση του σε ένα στυλ με περισσότερη μεγαλοπρέπεια.
- Η πρώτη γενιά των ερμηνευτών τάνγκο αναφέρεται σαν η "Παλιά Φρουρά" (Guardia Vieja). Το πρώτο τάνγκο που ηχογραφήθηκε ήταν του Angel Villoldo (Άνχελ Βιζόλντο). Η μουσική παιζόταν με όργανα που μπορούσαν εύκολα να μεταφερθούν: το τρίο φλάουτο-κιθάρα-βιολί, με το μπαντονεόν να φτάνει περί τα τέλη του 19ου αιώνα.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΧΟΡΟΣ

Πριν το 1900

Πρώιμο τάνγκο

Πρώιμο τάνγκο

Πρώιμο τάνγκο

1900-1920

Μεταβατική περίοδος
ωρίμανσης

Από τα κωμικά θέματα
στην ποίηση

Η χορευτική
τανγκομανία διαδίδεται
σ' όλον τον κόσμο

1920-1935

Μουσική με κλασική παιδεία-
όχι κατ' ανάγκη χορευτικά
κομμάτια

Διάσημοι τραγουδιστές
(κυρίως ο Carlos Gardel)
χωρίς προσανατολισμό
στο χορό

Καθώς η μουσική είναι
ακατάλληλη, λιγότεροι
άνθρωποι χορεύουν

1935-1955

Η χρυσή εποχή

Η μουσική στρέφεται προς τον
χορό

Καλοί στιχουργοί
γράφουν τραγούδια για
τραγουδιστές που είναι
μέρος της ορχήστρας

Το χορευτικό τάνγκο
ωριμάζει και κυριαρχεί
στο Μπουένος Άιρες

1955-1983

Τα σκοτεινά
χρόνια

Οι χορευτικές ορχήστρες
παρακμάζουν, ο Astor Piazzolla
συνθέτει σημαντικά έργα που
όμως δεν χορεύονται

Κυριαρχούν πάλι οι
τραγουδιστές-φίρμες,
όπως ο Roberto
Goyeneche και η Susana
Rinaldi

Το τάνγκο ως κοινωνικός
χορός
περιθωριοποιείται, ενώ
επιζητεί ως επίδειξη σε
παραστάσεις

1983-σήμερα

Η αναγέννηση
του τάνγκο

Υπάρχει ξανά ζήτηση για
χορευτική μουσική, κάποτε σε
ανάμειξη με άλλα είδη

Νέες ευκαιρίες για
τραγουδιστές να
εμφανιστούν με
χορευτικές ορχήστρες

Το τάνγκο χορεύεται
ξανά σε όλον τον κόσμο

- Το τάνγκο έχει ρόλο και στη μεγάλη οθόνη καθώς έχει χορευτεί από διάσημους ηθοποιούς σε πολλές ταινίες. (Moulin Rouge, Άρωμα Γυναίκας – Al Pacino, Dirty Dancing – Antonio Banderas κ.α.)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο έρωτας βρίσκει πολλούς τρόπους να εκφραστεί, ένας απ' αυτούς είναι μέσω της τέχνης. Διαφορετικά είδη χορού που χορεύονται από διαφορετικούς ανθρώπους ανά τον κόσμο μας κάνουν φανερή την επίδραση του έρωτα, της αγάπης και στο χορό.
Άλλωστε τι θα ήταν η τέχνη χωρίς ερωτισμό και πάθος;

- 1."Ο ελληνικός παραδοσιακός χορός στην εκπαίδευση"
βιβλίο των:Καρφης Β.-Ζιακά Μ.
2. www.salto.gr:" η κρητική μουσικοχορευτική παράδοση στον 20ο αιώνα"
3. www.dance-library.gr σε συνδυασμό με "λαϊκοί χοροί:ένας ζωντανός δεσμός με το παρελθόν"- Στράτου δ.
- 4.Traditional Dance in Greek Culture- Hunt Yvonne
- 5."Εγκυκλοπαίδεια του ελληνικού χορού"- Ραφτης Α.
- 6."Ελληνικοί χοροί"-διδακτική - μουσικοκινητική ανάλυση - Ρουμπης Γ.
7. hellenicdances.blogspot.com
- 8."Ελληνικοί Παραδοσιακοί Χοροί"-Δήμας Η.
9. Πάπυρος – Λαρούς – Μπριτάνικα, Εγκυκλοπαίδεια
10. Wikipedia
11. www.youtube.com